

1. Problemstillinger med lovforslaget om forbud mot konverteringsterapi

1.1. Loven går under flagget "konverteringsterapi", et begrep som ikke er definert tydelig. Om man skal forby noe, særlig om det skal straffes med fengsel, må man være krystallklar på hva det er som skal forbys. «Homoterapi» har plutselig blitt til «konverteringsterapi», og det kjøres det igjennom som en kampsak mot disse konservative kristne som visstnok driver med homoterapi. Selv kjenner de ikke til dette. Noe strukturert kunnskap finnes ikke, bare enkelte interesseorganisasjoners innmeldinger av tilfeller definert av de som har opplevd dette på ulike måter. Samtaler mellom familiemedlemmer, venner og sjelesorg, bør ikke defineres som konverteringsterapi. Men ser likevel ut til å kunne rammes. Jeg forstår at noe av lovforslagets intensjon er å verne barn og unge mot overgrep, der tvang, maktmisbruk og manipulering blir brukt. Dette støtter jeg fullt ut. Men det er vel allerede regulert? Slik forslaget er utformet, rammer det langt bredere og noe annet enn dette. Loven står i fare for å strekke seg langt inn i den private sfære, personlig autonomi, foreldres rett og plikt til å oppdra og ta vare på barna sine, tanke, ytrings og religionsfrihet.

1.2. Kjønn; den store tause elefanten i rommet. Det som er meget alvorlig er at loven i stor grad seiler under falskt flagg. Man snakker nemlig ikke om den delen som omhandler kjønn. Det skilles ikke mellom legning og kjønn, som er to vidt forskjellige størrelser, med forskjellige forutsetninger og tilnæringsmåter. Det hører ikke inn under samme lov. Jeg kommer heretter til å begrense meg til å snakke om kjønn, siden den delen ser ut til å ha blitt fullstendig neglisjert. Og slik jeg leser høringsnotatet når det gjelder kjønn, så er det kun én retning en skal ha lov til å veilede barn og unge i. Og det er bort fra de biologiske realitetene det har blitt lagt til rette for med kroppene våre. I følge punkt 8.2.4.1. i lovforslagets høringsnotat defineres konverteringsterapi blant annet som «handlinger som tar sikte på å *endre* en persons *identitet*, slik at personens kjønnsidentitet *samsvarer* med kjønn personen ble registrert med *ved fødselen*». Det blir dermed straffbart å veilede barn til å godta seg selv med den kroppen de har fått! I det offentlige rom, ser det ut til at idéen om såkalt flytende kjønn har blitt hegemoniet vi alle må enes om. Mer om dette i innlegget teksten under.*

1.3. Begrepet "behandlingsliknende handlinger" er også meget diffust og kan komme til å bevege seg langt innenfor den private sfære og ytringsfrihetens rom. Det er slett ikke avgrenset til terapi, under punkt 8.4 i høringsnotatet leser vi at forbudet skal gjelde «*enhver* som utfører en behandlingsliknende handling som har som *formål* å få en annen til å endre eller fornekte (ev. undertrykke) sin kjønnsidentitet.» Det som menes med kjønnsidentitet, ser ut til å spesifiseres under punkt 8.2.4.2.: «kjernen i forbudet skal være å beskytte den enkelte mot praksis som har som formål å få personen til å påvirke en annens "indre liv"». Slik jeg tolker dette, fjerner man definisjonen av kjønn fra det biologiske og plasserer det utelukkende inne i hver enkelt barn, som en *følelse*. Slik lovforslaget er utformet, ser det ut til at det er sannsynlig at foreldre blir straffet dersom de ønsker å veilede sine egne barn til å elske seg selv slik de er, og lande i sitt biologiske kjønn! De som ikke hopper om bord på det uvitenskapelige narrative om at det finnes et spekter av kjønn kan risikere å bli kriminelle. Det er meget bakvendt og alvorlig, og kommer til å få enorme konsekvenser for barn og unges psykiske og fysiske helse.

2. Jeg ber dere tenke igjennom:

2.1. Hva er egentlig konverteringsterapi mtp. kjønn, er ikke konvertering synonymt med endring? Hva med de som vil endre en persons kjønnsidentitet til en annen enn den som biologisk er lagt til rette for i mennesket? Hvorfor er det de som ønsker å hjelpe barnet/ den unge tilbake til kjønnsidentiteten biologien har lagt til rette for, de eneste som kan se ut til å bli straffet? Bør vi vedta en lov med en så stor makt, til å gripe inn i personlig autonomi, ytringsfrihet og endre selve

sannheten, vitenskapen og selvforståelsen folk til alle tider har knyttet kjønnsforståelse opp mot? Og hvilke konsekvenser vil det ha for dagens unge og den oppvoksende slekt?

2.2. Har dere tenkt på hvilke enormt ansvar dere som lovgiver historisk kommer til å ha i denne saken? Vet dere at alle de største kjønnsstrentene i verden nå rapporterer en økning på flere tusen prosent av unge med kjønnsdysfori? Vet dere hvilken enorm rolle sosiale medier og influensere spiller inn ift Rapid-Onset Gender Dysphoria hos tenåringsjenter? Kan det være lurt å undersøke og utrede dette ordentlig, med tanke på livene til de dette gjelder? Har dere tenkt på alle de som potensielt i fremtiden vil saksøke den norske stat for uvitenskapelig og radikal lovgivning, som kan ødelegge unges liv, helse og fremtid? Har dere sett til Sverige og England; i hvilken retning dette går nå?

Så ønsker jeg å avslutte med en tekst jeg har skrevet. Med et ønske og en bønn om at vi må ta barna og de unge på dypeste alvor, og legge til rette for et godt, varmt og trygt samfunn for dem. Jeg støtter fullt ut at vi må å legge til rette for trygghet og rom for alle mennesker og omslutte spesielt de som strever med identitet og det å falle utenfor. Men dette må vi gjøre uten å skulle omdefinere, på vegne av hele samfunnet og alle barn, det man tid alle tider og i alle samfunn har sett på som både eksistensielt, vitenskapelig, sant og godt. Jeg ber derfor om at lovforslaget i sin helhet forkastes.

***Skal ideen om et flytende kjønn bli den eneste lovlige sannheten?**

Jeg sitter i klasserommet på høyskolen. Temaet er kjønn. De surrealistiske ordene treffer meg som et lyn fra klar himmel: «Du er ikke jente, du gjør jente. Kjønn er sosialt konstruert. Kjønn er flytende». Dette var i 2007. Siden den gang har dette i mange miljø blitt godtatt som sannhet, til tross for at det taler biologien og vitenskapen midt i mot.

Et «flytende» kjønn

Lov om forbud mot konverteringsterapi, med høringsfrist 15. oktober, seiler i stor grad under et falskt populærpolitisk kampflagg. Dens påståtte sannheter blir kjørt igjennom uten utredning eller offentlig debatt, under et skinn av et hellig korstog mot konservative kristne og konverteringsterapi. Med det menes «homoterapi», og den delen som handler om kjønn er den store, tause elefanten i rommet. Dette straffeforbudet skal nemlig ikke bare gjelde å veilede noen i forhold til deres legning, men også i forhold til deres kjønn.

Etter denne loven vil kjønnsidentitets- ideologien bli allmenn konsensus i Norge. I skolebøkene, offentlige instanser som skal veilede unge i forhold til kjønn og seksualitet og i den offentlige diskursen er dette blitt hegemoniet vi alle skal enes om. Idéen innebærer en forståelse av kjønn som noe som er løsrevet fra kropp og som flyter. At det finnes et sjelekjønn som er sannere og løsrevet fra det biologiske. «Kjønnskreative» barn blir oppfordret til å «gjøre kjønn» og å finne seg selv i et mylder av kjønn som ikke finnes i virkeligheten.

Konsekvenser av forbudet

I følge punkt 8.2.4.1. i lovforslagets høringsnotat defineres konverteringsterapi blant annet som «handling som tar sikte på å endre en persons identitet eller hvem personen tiltrekkes av, slik at personens kjønnsidentitet samsvarer med kjønn personen ble registrert med ved fødselen». Konsekvensene av et konverteringsforbud i praksis kan dermed bli at terapeuter, foreldre og andre personer blir straffet for å hjelpe barn og unge til å elske seg selv slik de er og lande i sitt biologiske

kjønn, dersom denne er usikker i sin identitet. Mens vi hyller det å falle, lete og undre seg bort fra realitetene.

Vi skal gi barna en gavepakke uten historisk sidestykke: Et stort vakuum, et gigantisk sort hull, der de selv må finne ut av alt på egenhånd, uten annet kompass enn den absolutte relativitet, godt hjulpet av offentlig ansatte med den eneste rette «skeive» virkelighetsforståelse.

En ufattelig tung byrde

De selvsagte biologiske realitetene kastes ut til fordel for subjektive følelsesliv hos nysgjerrige, umodne, sårbare barn og unge. Unge som ikke er utviklingsmessig modne til å forstå hvilke omfattende konsekvenser flytende kjønnsforståelse, plastisk kirurgi, pubertetsblokkere og sterilisering vil ha for deres selvforståelse, mentale helse, fysiske helse og fremtid. Det er en ufattelig tung byrde å legge på deres skuldre. Det er faglig uforsvarlig og et uoverskuelig samfunnseksperiment.

I denne sammenheng kan vi også spørre om hvem det er som egentlig driver med konverteringsterapi? Barn er under utvikling og sårbare. De trenger trygge rammer og trygge voksne som kan bekrefte dem i deres identitet. De trenger sannhet og stabilitet.

Et hat mot kvinnekategorien

En offentlig meningsdanner og debattant, skrev i 2018 noe som gjorde inntrykk på meg: «Eg er ei kvinne som prøver å skeiva til kvinnekjønn mest mogleg. Eg vil by fram eit alternativ, høla ut kvinnekategorien innnanfrå, til gagn for jentene og kvinnene som kjem etter meg». Det ser ut til at hun ikke er fornøyd med selv å skulle bryte alle normene i samfunnet når det gjelder kjønn.

Under overflaten på denne type kategori av resonnementer, oppfatter jeg at det dirrer et hat mot kvinnekategorien og tryggheten biologien har lagt grunnlag for i mennesket.

Jeg håper at vi våkner opp og går igjennom de praktiske implikasjonene et konverteringsterapi forbud kan få. Før vi sitter midt oppe i en uvitenskapelig og nådeløs kjønnsideologi i praksis, uten ytrings-, tanke- og religionsfrihet til å gjøre noe med det.

Link:

**https://www.medscape.com/viewarticle/958742?fbclid=IwAR3dhNA8liKhZc7amcLPblu0Ef10ub_A8D00k8YIKUnkPRRD4eQnC_vrjvs